

Zo školských lavíc

Vážení občania,

už je to viac ako tridsať rokov, čo sa prvýkrát otvorila brána budovy školy, ktorá je od 1.1.2007 spojená s materskou školou v našej obci a je samostatným právnym subjektom. Dnes nesie oficiálny názov Základná škola s materskou školou Fraňa Madvu Nitrianske Sučany. Prešla mnohými zmenami, formovalo sa v nej mnoho detských pohľadov na svet, získalo v nej vedomostí a zručností veľa malých žiakov.

Mnoho faktorov sociálnych, ekonomických, etnografických, politických a iných spôsobilo, že z roka na rok žiakov aj v našej škole ubúda. Kým pred tridsiatimi rokmi ju navštevovalo viac ako 120 detí, dnes ich je len 38 spolu vo všetkých štyroch ročníkoch. Už druhý školský rok vyučujeme dokonca malotriednym spôsobom vyučovania.

Dnes prechádza školstvo mnohými zmenami a reformami. Musíme ich prijímať, stotožňovať sa s nimi a ponúkať rodičom čo najviac možností realizácie ich detí. Vo všeobecnosti pretrváva mýtus o tom, že dedinské školy nemajú kvalitu mestských škôl, a tak by mali na sebe pracovať, aby boli mestským školám konkurencieschopné. Ak si predstavíme, že v našej škole, hoci pracujeme v malotriednom systéme práce, je v jednej triede maximálne 15 detí, kým v mestských školách ich je často viac ako 30, je zrejmé, že pedagógovia vo vidieckych školách majú omnoho viac času na to, aby sa individuálne venovali každému dieťaťu. Často sa v takýchto školách žije rodinným spôsobom života, každá učiteľka vie, čo robí každé dieťa.

Koncepcia rozvoja našej malej sučianskej školy sa opiera o skvalitňovanie výchovno-vzdelávacieho procesu rôznymi progresívnymi metódami a formami práce so žiakmi. Rozvíjame projekt: Škola podporujúca zdravie, ponúkame mimoškolské aktivity nielen pre deti, ale aj pre rodičov, venujeme osobitnú pozornosť deťom so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami, snažíme sa realizovať mnohé racionalizačné opatrenia v súlade so zákonmi SR a v čo najväčšej miere zmierňovať ich dopad na rodiny žiakov ZŠ aj MŠ. Zapájame sa do rôznych projektov, súťažných aj nesúťažných, pre deti aj pedagógov, aby sme úroveň našej školy neustále skvalitňovali.

Touto cestou vyjadrujem svoje uznanie Obecnému úradu v Nitrianskych Sučanoch, že vychádza v ústrety každej školskej akcii tak, že nám zdarma zapožičiava tanečnú sálu i kinosálu kultúrneho domu v Nitrianskych Sučanoch. V tomto školskom roku sme takýchto akcií pripravili viac. Osobitne ďakujem starostovi obce za to, že podporuje vzdelanie v našej obci, snaží sa nachádzať riešenia v neľahkej finančnej situácii školy a je prístupný všetkým diskusiám o malých či veľkých problémoch školy.

K blížiacim sa Vianociam Vám všetkým želám, aby ste ich prežili spokojne a v pokoji. Spoľahnite sa na to, že aj v nasledujúcom období budeme všetci spoločne so starostom i poslancami hľadať možnosti, ako udržať v dedine základnú i materskú školu napriek tomu, že počet detí klesá.

Mgr. Iveta Nemčeková

Z histórie

Vianoce dnes a v minulosti

Vždy, keď sa spomínajú Vianoce, vynorí sa nám množstvo príjemných myšlienok, ktoré osviežia ducha a niekedy povznesú i skleslú náladu. Prečo? Deťom je vzácny tento sviatok možno len kvôli darčekom, stromčeku, alebo i prázdninám. Dospelí však poznajú skutočnú podstatu a význam tohto kresťanského sviatku. Už vyše dvetisíc rokov si pripomíname narodenie Ježiša Krista. Rok čo rok upierame naše zraky a mysle do Betlehema, kde v skromnosti prišiel na tento svet Vykupiteľ celého ľudstva. Radosť nad touto udalosťou prejavujú ľudia rôzne. Vždy však vianočné sviatky očividne menili k lepšiemu jednotlivcov i spoločenstvá. Stávalo sa niekedy, že počas Vianoc utíchli zbrane na bojiskách. Je škoda, že len vtedy. Rodina bola bližšie vždy k sebe. Štedrá večera bola chvíľou pokoja, radosti a lásky. Žiariace oči detí a ich napätie pri pohľade na bohato vyzdobený stromček a darčeky pod ním, umocňovali čaro Štedrého večera v rodine.

Vianoce boli aj časom rôznych zvykov a vinšovačiek. Aj v našej dedinke ich bolo dosť. Spomeniem aspoň niektoré. Ešte pred Vianocami chodili po dedine „Lucie“. V bielom zahalené postavy s husacím krídlom, varechami a zvoncom v ruke vystrájali po dedine rôzne huncúctva. Od Lucie do Vianoc chodili deti a mládež s betlehemom po dedine. Pred vchodom do domu zaspievali a zavínšovali vianočné koledy. Čakala ich odmena – koláče, ovocie, peniaze. Na Štedrý deň chodili po dedine pastieri vinšovať do gazdovských domov. Gazdiná ich odmenila koláčom, ale aj kalíškom. Pred Štedrou večerou odchádzal otec – gazda s deťmi do maštale nakrmiť statok vianočnou potravou – štedrákom a oblátkami. Zatiaľ matka uložila pod stromček darčeky. Nech sú nám aj tohtoročné Vianoce časom duchovného osvieženia. Obdarujeme seba i iných nielen hmotnými darmi, ale aj tým, čo sa nedá kúpiť ani v najmodernejšom obchode – láskou a pokojom.

Ladislav Nemček